Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 15. grudnia 1913.

Nr. 98.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. listopada 1913 L. 187.311, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Bóbrce.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwo-

wie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Bóbrce dla dorosłych i dla dzieci na 2 K 20 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.
Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 99.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. listopada 1913 L. 187.310, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Kosowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Kosowie dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 86 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.
Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 100.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 30. października 1913 L. 187.308, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Bochni.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwo-

wie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Bochni dla dorosłych i dla dzieci na 1 K 80 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.
Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 101.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 10. listopana 1913, L. 5283, w sprawie ustanowienia rejonu ochronnego dla źródeł, zasilających wodociąg miasta Krakowa imienia Cesarza Franciszka Józefa I. w Bielanach.

C. k. Starostwo górnicze dla Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego podaje niniejszem do wiadomości, że c. k. Urząd górniczy okręgowy w Krakowie w porozumieniu z c. k. Starostwem powiatowem w Podgórzu, wskutek prośby gminy stoł. król. miasta Krakowa i po przeprowadzeniu dochodzeń i rozpraw komisyjnych, prawomocnem orzeczeniem z dnia 14. sierpnia 1913, L. 4795, ustanowił rejon ochronny dla zabezpieczenia źródeł, zasilających wodociąg miasta Krakowa imienia Cesarza Franciszka Józefa I. w Bielanach, a to ze względów publicznych, w myśl §§ 18, 220 i 222 powszechnej ustawy górniczej z 23. maja 1854, Dz. u. p. Nr. 146, tudzież §§ 72 i 75 krajowej ustawy naftowej z 22. marca 1908, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 61, w granicach następujących:

Od południa stanowi granicę parcela drogowa l. 1933 gm. kat. Tyniec a to od zetknięcia się z korytem rzeki Wisły na północ od zamku tynieckiego aż do granicy gminy Kostrze, następnie parcele drogowe ll. 1079, 1060 i 1065 gminy kat. Kostrze, następnie parcele drogowe ll. 219 i 220/1 do zetknięcia się z parcelą drogową l. 220/2 gminy kat. Bodzów a w końcu od punktu tego linia prosta, poprowadzona prostopadle do trasy Wisły. Granicę północną rejonu stanowi prawy brzeg Wisły pomiędzy początkowym i końcowym punktem zetknięcia się wyż opisanej granicy południowej z korytem Wisły.

W uwzględnieniu interesu publicznego, wywołanego potrzebą utrzymania rzeczonych źródeł w stanie rodzimym, zakazano, na czas trwania tychże względów publicznych, prowadzenia w wyż opisanym rejonie ochronnym wszelkich robót poszukiwawczych i eksploatacyi minerałów zastrzeżonych (§ 3 pow. ust. górn.).

Wobec tego straciły swą ważność wszystkie te wyłączności górnicze, których włomy i znaki wyłącznościowe leżą w powyższym rejonie, jak również są bez znaczenia prawnego te segmenty kół wyłącznościowych, zgłoszonych w pobliżu granic rejonu, które leżą w tym rejonie.

C. k. Starosta górniczy:
Bocheński w zastępstwie.

Nr. 102.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 5. listopada 1913 L. 135.640, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1914.

W myśl § 200 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych przedkładać mają corocznie wymienione niżej osoby dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego następujące wykazy:

1. właściciele domów zamieszkanych względnie tychże zastępcy — wykaz wszystkich mieszkańców domu;

2. osoby wypuszczające mieszkanie w podnajem — wykaz podnajemców;

3. głowy rodzin — wykaz wszystkich tych osób należących do ich gospodarstwa domowego, które posiadają własny dochód.

Wzywa się przeto wszystkie wymienione osoby do przedłożenia poszczególnionych wyżej wykazów w celu wymiaru podatku osobisto-dochowego na rok 1914 i wyznacza się w tym celu termin do 15. grudnia b. r.

Wykazy te sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Wykazy 2 i 3 stanowić mają przy budynkach wynajętych załącznik wykazu 1 i przedłożone być mają przez właścicieli domów łącznie z tymże wykazem tej władzy podatkowej, w której okręgu dotyczący dom leży.

Z jakiego dnia podany ma być stan mieszkańców w tych trzech wykazach oznaczą poszczególne władze podatkowe I. instancyi.

Jakie zeznania zawierać ma każdy z wykazów wyżej wspomnianych, wskazują rubryki odnośnych druków.

Bliższe wyjaśnienia w tym względzie obejmuje zresztą — obok powołanego na wstępie postanowienia prawnego — artykuł 39. rozp. wykonawczego z dnia 24. kwietnia 1897 Dz. p. p. Nr. 108.

Co do następstw nieprzedłożenia wykazów lub zeznań nieprawdziwych odsyła się strony interesowane do postanowień § 247. powołanej na wstępie ustawy.

Lwów, dnia 5. listopada 1913.

Nr. 103.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1913 L. 192.512 w przedmiocie zezwolenia gminie Sucha powiat Żywiec na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Sucha pobierać przez sześć lat pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K;
2. od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napjów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 8 (ośm) K;
3. od jednego hektolitra miodu po 12 (dwanaście) K;
4. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Sucha.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 104.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 21. listopada 1913 L. 200.502 w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Kolbuszowa-Sokołów i Kolbuszowa-Sędziszów.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Kolbuszowej na dalszych pięć lat koncesyę z dnia 4. września 1908 (Dz. u. kr. Nr. 89/II. i IV.) do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Kolbuszowa-Sokołów i Kolbuszowa-Sędziszów w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 105.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. listopada 1913 L. 205.521/913 w przedmiocie zezwolenia gminie Rawa ruska powiat Rawa ruska na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Rawa ruska na pobór do końca r. 1916 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) K;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku po 10 (dziesięć K;

4) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Rawa ruska.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wdziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 106.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. listopada 1913 L. 200.046 w przedmiocie zezwolenia gminie Łącko powiat Nowy Sącz na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Łącko pobierać do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra, po 6 (sześć) K;

3) od jednego hektolitra miodu, po 5 (pięć) K;

4) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Łącko.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 107.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 24. listopada 1913 L. 201.460 w przedmiocie zezwolenia gminie Posada górna powiat Sanok na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala

gminie Posada górna na pobór przez lat pięć pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 12 (dwanaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 12 (dwanaście) K.

2) od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 10 (dziesięć) K;

3) od jednego hektolitra miodu po 18 (ośmnaście) K;

4) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Posada górna.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 108.

Obwieszczenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 29. listopada 1913, L. 5987, w sprawie rejonu ochronnego dla źródła wody siarczano-solankowej, zasilającego zakład zdrojowo-kąpielowy Antoniego Matecznego w Podgórzu.

C. k. Starostwo górnicze dla Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego podaje niniejszem do wiadomości, że c. k. Urząd górniczy okręgowy w Krakowie w porozumieniu z c. k. Starostwem powiatowem w Podgórzu, wskutek prośby p. Antoniego Matecznego, właściciela realności w Podgórzu o przedłużenie trzechletniego czasokresu dla rejonu ochronnego, ustanowionego orzeczeniem c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie z dnia 10. maja 1902 L. 1077, dla wypływającego na parc. grunt. l. k. 901/1 gminy Podgórze źródła wody siarczano-solankowej, postanowił prawomocnem orzeczeniem z dnia 24. czerwca 1906, L. 7228, w myśl przepisów §§ 18, 220 i 222 pow. ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854, Nr. 146, Dz. u. p., że wpierw

powołanem orzeczeniem c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie oznaczony i ogłoszeniem c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z 22. sierpnia 1903, L. 2083, w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych Nr. 94 ex 1903, obwieszczony rejon ochronny przeciw wszelkim poszukiwaniom minerałów zastrzeżonych wyż powołaną powszechną ustawą górniczą i minerałów żywicznych, objętych ustawą z dnia 17. grudnia 1884, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 35 ex 1886, tudzież wszelkiemu ruchowi górniczemu (w rozumieniu powołanych ustaw) utrzymuje się nadal w mocy na przeciąg czasu istnienia zakładu zdrojowo-kąpielowego p. Antoniego Matecznego.

Po ustanowieniu prowizorycznego rejonu ochronnego orzeczeniem z dnia 10. maja 1902, L. 1079 z uwzględnieniem wydanej opinii c. k. Krajowej Rady zdrowia, uzyskał p. Antoni Mateczny na podstawie uchwały Magistratu król. wol. miasta Podgórze z dnia 24. listopada 1904 L. 10.854 i reskryptu c. k. Namiestnictwa z dnia 7. grudnia 1904, L. 146.665, konsens na budowę zakładu zdrojowo-kąpielowego na parc. grunt. l. k. 901/1 w Podgórzu, który z dniem 25. września 1905 został otwarty, wobec czego ustanowienie rejonu ochronnego dla tego źródła na czas istnienia zakładu jest w przepisach §§ 18, 220 i 222 pow. ustawy górniczej uzasadnione.

Kraków, dnia 29. listopada 1913.

C. k. Starosta górniczy:
Bocheński w zastępstwie.

Nr. 109.

O g ł o s z e n i e

c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 2. grudnia 1913 L. 142.805 o poborze podatku konsumcyjnego od mięsa w miejscowości Knihinin wieś według I. klasy taryfy.

Według obliczenia ludności dokonanego w dniu 31. grudnia 1910 liczy miejscowość Knihinin wieś więcej niż 20.000 mieszkańców.

Wobec tego wyniku obliczenia ludności zaprowadza się w myśl ustawy z 16. czerwca 1877 Dz. u. p. Nr. 60 i dodanej do tej ustawy taryfy, począwszy od 1. stycznia 1914 pobór podatku konsumcyjnego od mięsa w tej miejscowości według I. klasy taryfy.

Nr. 110.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1913 L. 209.410 w przedmiocie zezwolenia gminie Nisko powiat Nisko na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Nisko na dalszy pobór do końca roku 1916 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujących opłat gminnych:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) h; od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) K.

2) od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, likieru, rozollisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 11 (jedenaście) K;

3) od jednego hektolitra miodu po 10 (dziesięć) K;

4) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Nisko.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 111.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. grudnia 1913, L. 214.620, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Brzeżanach.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Brzeżanach dla dorosłych i dla dzieci do lat 7-miu na 1 K 96 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 112.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. grudnia 1913, L. 214.619, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Skałacie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Skałacie dla dorosłych i dzieci do lat 7-miu na 1 K 96 h dziennie, począwszy od dnia 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 113.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. grudnia 1913, L. 214.610, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Jaśle.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Jaśle dla dorosłych i dla dzieci do lat 7-miu na 2 K dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 114.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. grudnia 1913, L. 214.616, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Gorlicach.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Gorlicach dla dorosłych i dla dzieci do lat 7-miu na 1 K 70 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 115.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. grudnia 1913, L. 214.618, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Żółkwi.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Żołkwi dla dorosłych i dla dzieci do lat 7-miu na 1 K 60 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 116.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. grudnia 1913, L. 214.617, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Krośnie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomoryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Krośnie dla dorosłych i dla dzieci do lat 7-miu na 1 K 90 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 117.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. grudnia 1913, L. 214.614, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Czortkowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Czortkowie dla dorosłych i dla dzieci do lat 7-miu na 2 K dziennie, począwszy od 1. stycznia 1914 roku.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 118.

Ustawa

z dnia 11. grudnia 1913, nadająca szpitalowi w Nowym Targu charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Nowym Targu uznany zostaje za powszechny i publiczny

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:
a) z delegata Wydziału krajowego,
b) z Prezesa Rady powiatowej w Nowym Targu, lub jego zastępcy,
c) z delegata Rady powiatowej,
d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części ponosić będzie powiat w Nowym Targu.

Art IV.

Wykonanie tej ustawy powierzam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. grudnia 1913.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r.

Nr. 119.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. grudnia 1913, L. 219.227, w przedmiocie zezwolenia gminie Rudnik powiat Nisko na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Rudnik na dalszy pobór do końca r. 1916 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujących opłat gminnych:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) K,

2. od jednego hektolitra rumu, ponczowej esensyi, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 11 (jedenaście) K,

3. od jednego hektolitra miodu po 10 (dziesięć) K,
4. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K,
Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Rudnik.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.